DEN Danske Stjerne

NR. 8 AUGUST 1957 106. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 8
AUGUST 1957
106. årg.

Indhold:

★

Forsidebilledet:

Udflugt på Færøerne
(se artikel side 217).

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

Fra missionens præsidentskab

En af vore opgaver her i livet er at hjælpe andre til at komme til en forståelse af evangeliet.

En gang imellem hører vi nogle af medlemmerne dømme andres tro og lære. Et mønster, som vi kan følge efter, er en forklaring, som gives af Joseph Fielding Smith, når han giver svar på spørgsmålet om djævelens magt til at udføre mirakler.

Hans mening er klar, men han støder ingen bort..

I Kommentarerne til Lære og Pagter finder vi følgende på side 502:

»Der findes to slags helbredelse. Den ene er mental, den anden kan vi kalde åndelig. Mental helbredelse er lige så gammel som menneskeheden. Den udføres ved »suggestion« eller endog ved »selv-suggestion«. Ånden i den er et intelligent væsen og hjælpes i høj grad i sit arbejde med at genopbygge vævet eller modstå angreb af onde kræfter ved suggestion fra andre, som har stor viljekraft, eller endog ved selvsuggestion. Farisæernes disciple kastede djævle ud ved hjælp af denne magt, og mange »helbredere« i vor tid arbejder under suggestionens lov. Dette er mental helbredelse. Åndelig helbredelse er ved hjælp af Guds Ånd, gennem præstedømmet. Det er helbredelse, der udøves ved den Helligånd, der indgyder den nødvendige styrke til at overvinde følgerne af sygdom, og den virker ofte øjeblikkeligt. Dens magt er begrænset, for alle mennesker må dø, men de, som lever således, at de er modtagelige for den Helligånds helbredende indflydelse, kan leve til en moden alder, og »sover så ind« i en sød søvn, i bevidstheden om begyndelsen af et nyt liv i opstandelsens morgen. Åndelig helbredelse er guddommelig helbredelse. Det er en del af evangeliet. Mental helbredelse er menneskelig. Den er god på sit sted, men den er ikke en del af evangeliet, lige så lidt som almindelig lægedom eller kirurgi er det«.

Holger P. Petersen, missionspræsident.

Månedens SPØRGSMÅL

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for *De Tolv Apostles Råd.*

Satans magt til at udføre mirakler.

Spørgsmål:

Har Satan magt til at udføre mirakler? Denne sag er blevet diskuteret i vort præstedoms-kvorum. Spørgsmålet kommer af, at en præst øjensynlig udfører helbredelser og demonstrerer sin magt (i fjernsyn og radio), og på denne måde gør reklame for sit møde og det arbejde, han udfører. Der er nogle af de handlinger og udtryk, han bruger, der har givet mig og andre det indtryk, at hans værk ikke kommer fra Herren. Vi føler, at de ikke harmonerer med vor Frelsers lærdomme. Han synes ikke at repræsentere nogen kirke, men indbyder sine tilhørere til at slutte sig til en eller anden kirke og komme til dens møder. Vi har ingen løsning på dette problem, kan De hjælpe os?

Svar:

Gennem alle tidsaldre og i næsten alle lande har menneskene udøvet store hemmelige og mystiske kræfter, endog til at helbrede de syge og at udføre mirakler. Sandsigere, troldmænd og astrologer fandtes ved de gamle kongers hoffer. De havde visse kræfter, hvorved de spåede om og udlagde fyrstens problemer, drømme o. s. v. Et af de mest slående eksempler på dette gengives i 2. Mosebog, hvor Farao tilkaldte »vismændene og besværgerne«, som eftergjorde de mirakler, som Herren havde befalet Moses og Aron at udføre. Da Aron kastede sin stav, blev den til en slange. De ægyptiske besværgere kastede deres stave, og de blev til slanger. Da Aron strakte sin stav ud over floden, blev vandet som blod, og fiskene døde. »Men de ægyptiske koglere gjorde det samme ved hjælp af deres hemmelige kunster«, og da Aron strakte sin stav ud over floderne, kanalerne og dammene, kom der frøer frem, der dækkede landet. »Men koglerne gjorde det samme ved hjælp af deres hemmelige kunster, og fik frøerne til at kravle op over Ægypten«. (2. Mosebog, kap. 7 og 8). Ud over dette kunne de ægyptiske besværgere ikke gå. Troldmændene kunne i Josefs dage ikke tyde Faraos drøm, fordi det var en drøm fra Herren, men Josef tydede den, fordi han holdt præstedømmet. Ligeledes kunne astrologerne ikke tyde Nebukadnezars drøm om billedet, fordi drømmen kom fra Herren, og Daniel, som havde præstedømmet, tydede den. Selv i vore dage udfører Indiens troldmænd mange vidunderlige ting.

Der er ingen tvivl om, at Satan har stor magt, og at han kan vise sig som en lysets engel. I denne skikkelse viste han sig ved Susquehanna flodens bred for at sætte sig op imod gengivelsen af nøglerne, og blev afsløret af Mikael, og hans planer blev forpurret. (Se L. og P. 128:20,

sammenlign også 129:8). Jakob, søn af Lehi, siger i sine lærdomme, at hvis der ikke havde været nogen forsoning, måtte vore ånder »være blevet ham lig, og vi blev djævle og en djævels engle, udelukket fra vor Guds åsyn og forblevet hos løgnens fader i elendighed ligesom han selv; ja, det væsen, som forførte vore første forældre, som påtager sig næsten en lysets engels skikkelse og får menneskenes born til hemmeligt at forene sig til mord og alle slags hemmelige mørkets gerninger«. (2. Nephi 9:9). Korihor, som prøvede at bedrage nephiterne, tilstod, at Satan viste sig for ham som en engel og fortalte ham, hvad han skulle lære folket. (Se Alma 30:53).

Da Profeten Joseph Smith og et selskab af brødre rejste til Kirtland fra Missouri, slog de lejr ved McIlwaine ved Missouri floden. Dér så ældste William W. Phelps »i et åbent syn om dagen ødelæggeren i sin mest forfærdelige magt ride på vandets overflade; andre hørte støjen, men så ikke synet«. (Hist. of the Church, Vol. I, side 203). Frelseren erklærede, at Satan havde magt til at binde mænds og kvinders legemer og gore dem skade. (Matt. 7:22—23; Luk. 13:16). Hvis Satan har magt til at binde legemer, må han sikkert have magt til at løse dem. Man må huske, at Satan har stor kundskab og kan derfor vise myndighed og i nogen udstrækning kontrollere elementerne, hvis ikke en større magt forhindrer det. Paulus kaldte i brevet til efeserne Satan for »Herskeren over luftens rige, den åndemagt, som nu er virksom i ulydighedens born«. (Ef. 2:2).

Når et menneske kommer i Herrens navn og helbreder de syge og udfører mægtige gerninger, vil han ikke komme med trompeters lyd, og han vil heller ikke gøre reklame for det, han udfører. Han vil heller ikke lære folk en ubestemt lære. Han vil ikke sige til folket, at de skal slutte sig til en kirke — en hvilken som helst kirke; men han vil forkynde en klar lære om omvendelse og dåb til syndernes forladelse og håndspålæggelse for den Helligånds gave. Hvis en mand kommer og forkynder sin egen lære, og han, selv om han måske kan udføre mirakler, gør alt dette for at blive set af mennesker, og gør reklame for sine gerninger over for verden, er det et sikkert tegn på, at han ikke er kaldet ved guddommelig kaldelse. Ved utallige lejligheder formanede Frelseren folk, når han helbredte de syge og gav de binde synet tilbage, og sagde til dem »Se til, at ingen får det at vide«. »Og forbød dem strengt at røbe, hvem han var«. Sådanne formaninger kan findes i folgende skriftsteder: Matt. 9:30; 12:9—16; Mark. 3:10—12; 7:32—36; 8:22—26.

I denne uddeling instruerede Herren Kirkens ældster, at når de gik frem i ydmyghed og tro, skulle de i *hans navn* »udføre mange undergerninger; i mit navn skal de uddrive onde ånder, helbrede de syge, åbne de blindes øjne og de døves øren, og den stummes tunge skal tale«, men han sagde også:

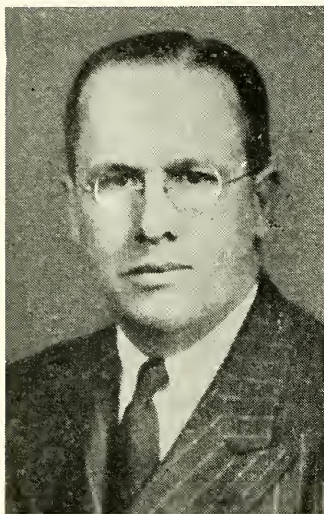
»Men jeg giver dem en befaling, at de ikke må rose sig af dette eller tale derom til verden; thi disse ting gives jer til jeres gavn og frelse«. (Se L. & P. 84:66—74).

Joseph Fielding Smith.

„Betal din gæld, og lev!"

Af *Ezra Taft Benson af De Tolv Apostles Råd,* tillige *De Forenede Staters Landbrugsminister.*

Tale ved General-Konferencen i Salt Lake City den 6. april 1957.

Mine elskede brødre og søstre, ydmygt og i taknemlighed går jeg til dette ansvar. Jeg er taknemmelig for denne konference.

I måneder har jeg i mit hjerte haft et ønske om at diskutere en bestemt sag ved denne konference, og jeg føler mig tilskyndet til at diskutere med Dem. Jeg håber, jeg ikke vil blive misforstået. Jeg forsikrer Dem, at også jeg trænger til det råd, som jeg vil udtrykke.

I Kongernes Bog læser vi om en kvinde, som kom grædende til Elisa, profeten. Hendes mand var død, og hun havde en gæld, som hun ikke kunne betale, og kreditoren var på vej til at tage hendes to sønner og sælge dem som slaver.

Ved et mirakel satte Elisa hende i stand til at få fat i et betydeligt kvantum olie. Og han sagde til hende:

»Gå hen og sælg olien og betal din gæld; og lev så med dine sønner af resten«. (II. Kong. 4:1—7).

»Betal din gæld, og lev«. Hvor frugtbare har disse ord altid været! Hvor er det et klogt råd til os i dag!

Læs vise mænds ord ned gennem tiderne, og vi finder igen og igen denne hævden af det kloge i at være gældfri. Shakespeare lægger en af personerne i *Hamlet* disse ord i munden:

»Vær aldrig en, der låner selv eller låner til andre:
for lån giver ofte tab både til en selv og ens ven,
og at låne sløver økonomiens æg«.

Andre har skrevet:

»Væn dig aldrig til at skylde bare for bekvemmelighedens skyld; du vil finde, at det er en ulykke«. (Johnson).

»Vanen at skylde er tvillingebroder til fattigdom«. (Munger).

»Fattigdom er hård — men gæld er frygtelig«, sagde en anden filosof (Surgeon).

John Randolph, en af De Forenede Staters første ledere, udtalte:

»Jeg har opdaget filosoffens sten, som får alting til at blive til guld. Det er: Betal, hvor du kommer frem«.

Og en af de viseste mænd i vort lands historie, Ben Franklin, skrev: »Tænk på, hvad du gør, når du kommer i gæld: Du giver andre magt over din frihed«.

Det er sandt, at tiderne har forandret sig siden Franklins dage, men sandhedens og visdommens principper forandrer sig aldrig. Vore inspirerede ledere har altid tilskyndet de sidste dages hellige til at komme ud af deres gæld, leve som vi har råd til og betale, hvor vi kommer frem.

Vore egne pioner-forfædre har efterladt os en arv af sparsommelighed — af at spare sammen — af frihed fra gæld.

De ville sikkert have givet os det samme råd i dag: »Betal din gæld, og lev«.

Jeg taler til Dem i dag med en dobbelt pligt, som vi alle har — en pligt mod vort land —og en pligt mod os selv som individer, som Guds børn.

Aldrig er en nation blevet så velsignet med produktivitet som vi i dette land (Amerika). Sidste år nåede vor produktion af varer og arbejde den enorme værdi af 412 milliarder dollars. Dette var en forøgelse i realværdi på mere end 40 procent i de sidste ti år. Forøgelsen af produktion har for hver person været næsten 20 procent.

Hvorfra kommer denne forbavsende evne til at producere? Jeg er dybt overbevist om, at det ligger i vor himmelske Faders velsignelser og vort folks uhæmmede initiativ, foretagsomhed og frihed, i den kendsgerning, at vor nations fremgang eller tilbagegang først og fremmest hviler på folket.

Og dog, til trods for vor rigdom, vor produktivitet, vor materielle fremgang, ser vi så ikke tegn på en fare foran os? Opdager vi ikke usunde tendenser, måske endog spirer til forfald, i en almindelig svækkelse af nogle af vore ældste amerikanske traditioner?

I det sidste kvarte århundrede har der været en enorm skiften fra personligt til statsligt ansvar i mange faser af det økonomiske og sociale liv. Der har været en hastig skiften af ansvaret fra staterne til forbundsregeringen.

For femogtyve år siden modtog forbundsregeringen en fjerdedel af alle skatter, der kom ind i De Forenede Stater. I dag samler forbundsregeringen ikke een fjerdedel, men tre fjerdedele af alle vore skatter. For femogtyve år siden tog alle skatter, forbundsskatter, de enkelte staters skatter og lokale skatter, 14 procent af vor nationale indkomst. I dag tager skatterne 31 procent.

På femogtyve år har vor voksende forbundsregering forøget gennemsnitsfamiliens skattebillet fra 120 til 1600 dollars. På femogtyve år er nationalgælden svulmet op til gennemsnitlig 7000 dollars for hver familie.

Mange kræfter arbejder sammen henimod at samle magten hos forbundet. Vort folk er kommet til at se hen til forbundsregeringen som leverandøren af alt, hvad der er nødvendigt, uden udgift for dem. Hvis denne udvikling fortsætter, vil staterne blive som hule skaller, der

hovedsagelig virker som filialer af regerings-departementerne og afhængige af statskassen til at understotte dem.

Nationalgælden er i dag 277 milliarder dollars, hvad der svarer til to trediedele af et års samlede indkomst. Renten af denne gæld er mere end syv milliarder om året, omtrent 60 procent så meget som alle vore farmeres netto-indtægter.

Ved en stor kraftanstrengelse reducerede vi, i denne vor storste fremgangsperiode, denne gæld med fire milliarder dollars sidste år (1956), og det ventes, at den vil blive yderligere lidt reduceret i år. Dette illustrerer blot, hvor meget lettere det er at komme i gæld end at komme ud af den.

Historien lærer os, at når de enkelte mennesker har opgivet at tage sig af deres egne okonomiske fornodenheder og overført en stor del af dette ansvar til regeringen, har både de og regeringen taget fejl.

Mindst tyve store civilisationer er forsvundet. Monsteret ligner forbloffende. De har alle, for de gik under, vist en nedgang i åndelige værdier, i moralsk udholdenhed og i deres borgeres frihed og ansvar. De viste sådanne symptomer som overdreven skatteudskrivning, opblæst bureaukrati, barnepigementalitet fra regeringens side og som regel en temmelig omhyggeligt udarbejdet tendens til understottelser, samt kontrol- og reguleringsforanstaltninger, der påvirker priser, lonninger, produktion og forbrug.

Når vi lægger vor samlede gæld sammen — gæld, der skyldes af forbundsstaten, de enkelte stater og lokale regeringer, forretningslivet og enkeltpersoner — er summen så forbloffende som 693 milliarder dollars. På ti år er vor samlede gæld steget næsten med 300 milliarder dollars — omtrent 75 procent. Det meste af denne forogelse faldt på den private gæld, som steg fra 252 til 425 milliarder dollars, eller en forogelse på 70 procent.

Vi har pantsat vor fremtid. Vi har gjort det, fordi vi lever over evne.

Nu er det ikke min mening at sige, at al gæld er af det onde. Naturligvis ikke. Sund forretningsgæld er en af kilderne til fremgang. Sund pantegæld er en virkelig hjælp til en familie, der må låne for at skaffe et hjem.

Men er det ikke ojensynligt, at grænserne for den sunde gæld er blevet alvorligt strammet, både indenfor den offentlige og den personlige gælds område?

Den personlige indkomst pr. indbygger er den hojeste, den nogensinde har været, og dog er pantegæld og personlig gæld steget. Mellem december 1952 og december 1956 steg pantegæld i huse 69 procent. Dette skyldes ikke udelukkende de stigende byggeomkostninger.

Den personlige gæld er også steget stærkt — den nåede en sum af 42 milliarder dollars ved slutningen af 1956, sammenlignet med omkring 9 milliarder dollars kun 15 år tidligere. Forogelsen af den personlige gæld i lobet af de sidste to år oversteg den samlede personlige gæld i 1954. Ligegyldigt hvilken indtægtsgruppe vi vælger, er antallet af folk med gæld steget siden 1949. For få år siden havde kun een

familie af tre personlig gæld; nu har mere end halvdelen sådanne forpligtelser.

Hvorfor er gælden steget så stærkt i dag?

Er indtægterne dalet, så folk må låne penge for at kunne opretholde deres levestandard? Nej, indtægterne har sædvanligvis vist en stadig stigning indtil det nuværende rekord-niveau.

Er der noget ved fordelingen af indtægterne, der forklarer denne forøgelse af gælden? Nej, mærkeligt nok rapporteres personlig gæld som oftest ikke for de laveste, men for middelindtægterne.

Hvorledes kan vi så forklare forøgelsen af den private gæld?

Een grund er, tror jeg, at mange menneskers erfaring kun dækker perioden under krigen og inflationsperioden efter krigen, årene med høj beskæftigelse og høje indtægter siden begyndelsen af fyrrerne. I disse år så de, der satte sig i gæld for at købe et hus eller en gård, værdien af deres ejendom forøges. De, som købte biler eller ting til hjemmet, erfarede, at der var forholdsvis ringe vanskelighed ved at betale for det. Lønninger og priser steg. Indtægterne forøgedes. Jo længere man udsatte at købe, jo mere måtte man betale.

For mange af disse mennesker er det vanskeligt at tro, at alvorlig tilbagegang altid vil komme igen. Da de føler sig sikre i deres forventning om stadig beskæftigelse og en stadig strøm af indtægter, forpligter de deres fremtidige indkomst uden tanke på, hvad de skal gøre, hvis de mister deres arbejde, eller deres indtægter holder op af en anden grund. Men de højeste myndigheder har sagt gentagne gange, at vi endnu ikke er dygtige nok til at kontrollere vor økonomi uden at tage hensyn til nedadgående konjunkturer. Før eller senere vil disse svingninger komme.

En anden grund til forøgelsen af gælden er, tror jeg, dybere — og skaber større bekymring. Det er stigningen i det materielle i modsætning til de åndelige værdier. Mangen familie vil, for at kunne gøre »det rette indtryk«, forpligte sig til et storre og mere kostbart hus, end det er nødvendigt, i et velhavende kvarter. Det ser ud til, at næsten enhver gerne vil kunne »hamle op med Jensens ved siden af«. Med den højere levestandard vokser fristelsen for hver ny indretning, der kommer på markedet. Den underfundige og omhyggeligt planlagte teknik ved moderne avertering er rettet mod de svageste punkter i forbrugerens modstandskraft. Og der er uheldigvis en voksende følelse af, at de materielle ting skal man have nu, uden at vente, uden at spare sammen til dem, uden selvfornægtelse.

Hvor mange mennesker standser op for at tænke, når de køber på 3 års kredit, at de lægger deres fremtidige indtægter tre år frem i tiden i hænderne på pengeudlånere? Hvad er der ved en bil af sidste model, der kan gøre et sådant offer værd?

Hvad der er endnu værre er, at en stor del af familierne med den personlige gæld ikke har nogen som helst hjælpekilder at falde tilbage på. Hvilke besværligheder vil de ikke komme i, hvis deres indtægt pludselig bliver skåret ned eller bliver alvorlig formindsket!

Vi kender allesammen familier, som har forpligtet sig for mere, end de kunne betale.

Der ligger en verden af hjertesorg bag sådanne tilfælde.

Vi har alle et patriotisk ansvar til ikke at bidrage til inflationsfaren ved unodvendigt at få den samlede gæld til at stige endnu mere. Vi har alle som enkeltpersoner — og fremfor alt som familiemedlemmer — en samvittighedspligt til ikke at forkludre vor okonomi.

Ja, der er en tendens i os alle til at ønske at »hamle op med Jensens«, men selv om vor indtægt er lav, har vi masser af lidelsesfæller. Dette skulle gore det lettere at leve efter evne og modstå at låne af fremtiden undtagen i nodstilfælde — aldrig på grund af luksus.

Det er ikke fair over for os selv eller vor kommune at være så uforsvarlige i økonomisk henseende, at den dag vor indtægt holder op, må vi vende os til det offentlige eller til kirken for at få økonomisk hjælp.

Jeg henstiller indtrængende til Dem, ikke at binde Dem til betaling af forpligtelser, der ofte er urimelige. Spar nu og køb senere, og De vil komme langt videre fremad. De vil undgå den høje rente og andre betalinger, og de penge, De sparer, kan måske give Dem lejlighed til at kobe senere med en væsentlig kasserabat.

Hvis De må sætte Dem i gæld for at imodegå livets rimelige fornødenheder — som f. eks. at kobe et hus eller møbler — så bønfalder jeg Dem, hvis De sætter pris på Deres betalingsevne og Deres lykke, at kobe efter evne.

Altså, brug kredit på en klog måde — for at erhverve en gård, eje et hjem. Men modstå fristelsen til at kaste Dem ud i en ejendom, der er langt kostbarere og rummeligere, end De virkelig behover.

Hvor langt bedre ville De være tjent, det gælder særlig unge familier, som skal til at begynde, hvis De køber et lille hus, som De kan forvente at betale inden for en forholdsvis kort tid. Et sådant hus i et kvarter, hvor værdien er stigende, vil sædvanligvis skabe basis for en stor udbetaling på et større hus, når De har brug for det.

Det er rigtigt, at man sommetider kan købe med lille eller slet ingen udbetaling og på lang frist. Men disse betingelser betyder, at en meget stor del af Deres samlede betalinger vil gå til at betale renteudgifter, ikke til at nedbringe hovedgælden. Husk, renten sover aldrig eller tager sig en fridag. En sådan betaling af rente kan let blive en frygtelig byrde, særlig når dertil kommer skatter og reparationsudgifter.

Lad ikke Dem selv eller Deres familie være ubeskyttet mod økonomiske storme. Giv afkald på luksus, i hvert fald på nuværende tidspunkt, for at opbygge en reserve. Hvor klogt er det ikke at sorge for bornenes uddannelse i fremtiden og for sin egen alderdom.

Jo mindre familiens indtægter er, des vigtigere er det, at hver øre bliver givet klogt ud. At bruge pengene på en dygtig måde og at spare vil give familien mere sikkerhed, flere gunstige lejligheder, bedre uddannelse og en højere levestandard.

Når jeg ser tilbage på oprettelsen af mit eget hjem, er jeg taknemmelig for en livsledsagerinde, der, skont hun var vant til meget af livets luksus, dog var villig til at begynde beskedent. Jeg husker levende, hvorledes hun selv vaskede i hånden, indtil vi kunne kobe en brugt vaskemaskine. Der var ingen overpolstrede møbler, der var ingen tæpper på gulvene. Som student med et stipendium på 70 dollars om måneden husker jeg engang, vi havde en af universitetets ledere til middag. Han sad ved et spillebord — som ikke blev brugt til at spille kort ved — fordi vi ikke havde noget spisebord. Vi samlede grontsager fra universitetets forsogshave for at nedskære købmandsregningen og leve efter evne. Mange har haft lignende erfaringer, når de har besluttet sig til at få det til at løbe rundt.

Nu, hvor de personlige indtægter nationalt ligger på det højeste niveau i historien, er det tiden til at udbetale forpligtelser.

Jeg tvivler på, at der snart igen vil være en mere fordelagtig tid for de sidste dages hellige som et hele til at komme ud af deres gæld end nu. Lad os bruge den lejlighed, vi har, til at fremme tilbagebetalingen af pantegæld og lægge til side belob til uddannelse, til at imodegå mulige perioder med nedsatte indtægter eller andre nødssituationer, som fremtiden kan indebære.

I sandhed, mennesket lever ikke af brød alene. Et godt navn er stadig at foretrække for store rigdomme. Særlig er det at foretrække for den tilsyneladende rigdom, der er erhvervet uden udbetaling og intet at betale i to måneder.

Forvaltning, ikke iojnefaldende forbrug, er den rette vej for mennesket til materiel rigdom.

Der vil måske aldrig blive en mere gunstig tid for de fleste folk til at få deres finansielle hus i orden så vidt som gæld angår.

Ja, lad os leve i forhold til vor indtægt. Lad os betale, hvor vi kommer frem. Ja, »betal din gæld, og lev!«

Bed til Herren om styrke til at lytte til rådet fra Guds orakler. Profeten Amulek sagde:

»Bed til ham for markens afgroder, at I må have held med dem. Bed for hjordene på markerne, at de må formeres«. (Alma 34:24—25).

Må jeg tilføje folgende til Amuleks råd: Bed til Herren om din gæld, så den kan blive betalt. Bed til ham om tro til at komme ud af gælden, til at kunne leve efter evne og betale, hvor du kommer frem.

Ja, »betal din gæld, og lev!«

Mine brødre og søstre — sidste dages hellige — lad os lytte til Kirkens lederes råd. Kom ud af gælden!

Lad os først betale vore forpligtelser over for vor himmelske Fader. Så vil vi lettere kunne betale vor gæld til vore medmennesker. Lad os lytte til Præsident Brigham Youngs råd:

»Betal din gæld...... kom ikke i gæld mere...... Vær nojagtig i alt, og særlig i at betale din gæld«.

Præsident Joseph F. Smith:

»...... I fremgangstider...... kom ud af gæld...... Hvis I ønsker at

have fremgang og at blive...... et frit folk, så imødegå jeres forpligtelser over for Gud og dernæst...... over for jeres medmennesker«.

Præsident Heber J. Grant:

»Tiende er en Guds lov...... vær ærlig over for Herren, og jeg lover dem (de sidste dages hellige), at fred, fremgang og økonomisk sukces vil opnås. Lad mig advare de sidste dages hellige om at købe automobiler...... og andre luksusgenstande...... når de har penge til at købe dem for, og ikke pantsætte deres fremtid«.

Brødre og søstre, der er en fred og en tilfredshed, der kommer ind i hjertet, når vi lever efter evne.

Gud give os visdom og tro til at lytte til præstedømmets inspirerede råd om at komme ud af gælden, at leve efter vor evne og at betale, hvor vi kommer frem — kort sagt »betal din gæld, og lev«. Jeg beder ydmygt om dette i Jesu Kristi navn. Amen.

Ezra Taft Benson.

Brev FRA FÆRØERNE

Thorshavn, den 21. juni 1957.

Kære søskende og missionærer!

I dag er det den 21. juni, og vi er lige kommet ind efter endnu en dags arbejde. Klokken er lige ved 23,30, og medens vi kikker ud af vinduet, fra hvor vi bor her på Dalavegur, kan vi endnu se det hvide på bølgernes toppe. Vi bor her i Thorshavn højt nok oppe på klippen til, at vi kan skue ud over hele havnen og til den lille ø Nølsoy, som ligger en halv times sejlads herfra, og videre ud på havet, så langt som øjet kan se. I kan tro, det er et dejligt sted at være.

Vi elsker dette folk. Færingerne er så rare og venlige. Og deres kærlighed er ubegrænset, så snart de lærer, at de kan stole på os.

Vi taler meget på gaden, og hvor vi ellers træffer mennesker, der har lidt tid. Ikke for at aflevere en prædiken, men for at gøre folk kendt med mormonerne og ved lejlighed få en adresse eller måske give dem et skrift at læse. Ja, missionærlivet er lidt anderledes her, end det er i Danmark!

Vi vil gerne fortælle lidt om, hvordan vi har det, men lad os først fortælle om en stor begivenhed. Det var i april måned, den 25., at vi fik telegram fra præsident Petersen, som lød: »Ring omgående Gothåb 6954«. I kan tro, vi ringede med det samme. Det var dejligt at høre præsident Petersens og præsident Jensens stemme. Budskabet var stort! Præsidenten og søster Peteren kommer til Færøerne! De skulle komme med det færøske skib »Tjaldur« om 18 dage, d. v. s. den 13. maj. Vi blev beordret til at træffe aftale med arkivaren, så præsidenten kunne træffe nærmere aftale om at fotografere alle bøger med genealogisk interesse. Vi skulle også leje sal både i Thorshavn og i Klakksvik til at holde møde i. Efter at vi havde fået besked og havde udvekslet hilsener, afbrød vi samtalen, og med det samme ringede vi til Klakksvik. Men det var godt over middag, og ældste Kjar og Thorstenson var ude at arbejde. Vi ringede så igen ved aftensmad-tid og traf dem denne gang. Missionærerne blev lige så overraskede, som vi var, ved beskeden om præsidentens besøg, og det var en dobbelt glæde for os alle at høre, at søster Petersen skulle med.

De følgende dage blev benyttet til forberedelse af besøget. Avisen fik en annonce. Vi lavede plakater og satte dem op på piller og andre iøjnefaldende steder. En sal blev lejet, aftaler blev lavet — også aftaler med undersøgerne, så de personligt kunne tale med præsidenten. Da endelig den 13. maj kom, var alt i orden.

Ved 6-tiden vågnede vi på denne dag. Vi så ud af vinduet her i Thorshavn og så »Tjaldur« liggende uden for havnen. Og tre kvarter efter tog vi imod gæsterne, da de kom fra skibet.

Præsidenten og søster Petersen opholdt sig på Hotel Sømandshjem (stavet Sjomannsheim på færøsk). Værten var flink og gav gæsterne et værelse med udsigt over den lille havn, hvor de små fiskerbåde og

mælkebåde ligger. Herfra kunne de se husmodre og børn komme ned og kobe fisk på snor og bære dem hjem. Hvalbøf bæres på samme måde, intet papir af nogen art, kun en snor bundet fast om kødet! Præsidenten blev forbavset over at se »so-bøf« på denne måde!

Præsident og søster Petersen fik et godt indtryk af de vilkår, vi lever under heroppe. Denne uge fik vi alt med hensyn til vejret; vi fik sol, vi fik regn, vi fik vind og blæst. Sejlturen hertil var vidunderlig, sagde søster Petersen. Ved at prøve alt kunne de ikke sige andet, end at det er et rart sted at være trods alt det, man hører folk sige om regn og kulde —!

Der blev holdt møder i Thorshavn to aftener. Den første aften talte ældste Thorstenson og ældste Don Lee Jorgensen foruden præsidenten. Den anden aften var det ældste Kjar og ældste Madsen, som delte tiden med præsidenten. Ved begge møderne sang alle 6 missionærer nogle sange. Præsidenten gav to meget inspirerende taler over emnerne: Mormons Bog, præstedømmets fuldmagt, dåben, nadveren og Den Helligånds gave. Vi mærkede alle Guds Ånd tilstede. Vort vidnesbyrd blev styrket, vor forstand og vor glæde blev større. Det var vidunderligt. De få, som var til moderne, var meget taknemmelige for de to aftener.

Arkivar Nolsoe tog venligt imod os, og alt blev ordnet, som vi havde håbet. Præsidenten var hele tiden beskæftiget med besøg og møder, som alle blev glade for.

Torsdag sejlede vi til Klakksvik; vi havde en meget pragtfuld tur. Solen skinnede, og der var næsten ingen vind. Det var den bedste tur, vi nogensinde har haft dertil. Da vi ankom til Klakksvik, mødte ældsterne, som var kommet hjem dagen for, os på kajen, og vi spadserede

hjem. Der blev taget meget godt imod os, og vi nød virkelig en dejlig dag og en nats ophold hos hr. og fru Gård. Vi vil blot bemærke, hvor godt fru Gård laver mad. Vi fik flere retter med fisk(!), men vi blev enige om, at man godt kan lide at spise fisk hver dag, hvis man blot boede hos familien Gård.

Vi havde et dejligt møde denne aften. Vi fik ros af mange. Vi mente bestemt, at vore bønner blev besvaret, og at alle de 77 mennesker, som var tilstede, fik noget til gavn og glæde.

Efter morgenmaden næste dag kom vi ombord på »Britians Pride« og sejlede tilbage til Thorshavn. Vejret var uroligt, og ældste Madsen bespiste fiskene på hele hjemvejen, der varede ca. 2 timer. Nå, men det gik alligevel!

Da vi atter kom til Thorshavn, havde vi tid til at besøge et hus til, få fat i bagagen og komme ombord. På den tid regnede det, og vinden blæste -- men jeg tror ikke, det var så galt, for vi har da fået brev fra præsidenten siden!

Med hensyn til arbejdet: Vi må sige, at Gud er med os i alt, hvad der er godt og gavnligt. Vi mærker hans nærhed og hans hjælp. I sandhed, vi kan ikke undvære ham og hans hjælp.

Menneskene her er ikke halvt så gale på mormonerne som før, således som vi har læst i tidligere artikler. Vi har fremgang. Det går sandelig godt. Nu er der tre medlemmer på Færøerne, broder og søster Ørvarodd og deres søn Marni. Vi lover billeder og flere oplysninger om vore nye søskende næste gang.

Det kom som et stort chok den 27. maj, da ældste Tex Johnson og ældste Bryce A. Jackman kom til Færøerne! Men vi overvinder det.

Vi siger mange tak til ældste Jorgensen og ældste Kjar for det gode arbejde, de udførte, medens de var her. Vi ved, de vil fortsætte.

Billedet på forsiden af dette nummer af Stjernen blev taget samme morgen, vi fik ældste Jackman og ældste Johnson hertil, det var på en udflugt til Hvalvik, hvalstationen. Dette sted hører I om, kan I tro, men ikke lige nu!

På billedet ser vi fra venstre til højre: Ældste Don Lee Jorgensen, ældste Ronald Kjar og broder Ørvarodd. Godset er mælk og post.

Vi slutter nu og lover at skrive snart igen. Vi takker jer inderligt for jeres tro og jeres bønner. Fortsæt, og må Gud velsigne jer, at retfærdigheden må sejre.

Vi sender vore og vore søskendes kærligste hilsener ned til jer allesammen.

Broder Ørvarodd. Søster Ørvarodd. Marni Ørvarodd.

Ældsterne

Clark Thorstensen, Tex Johnson, Bryce A. Jackman, Jim Madsen.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

Den første dåb på Færøerne

Efter mere end to års missionærarbejde er den første dåb på Færoerne, en del af den danske mission, blevet registreret.

Den 15. juni 1957 kl. 5 om eftermiddagen mødtes fire missionærer, en mand, hans hustru og tre unge mennesker ved et fredeligt vandløb ca. 5 km uden for Thorshavn, hovedstaden på Færoerne, for at holde det første dåbsmøde, der nogensinde er afholdt på disse øer.

Mødet, som blev ledet af ældste Tex Johnson fra Richmond, Utah, fandt sted ved bredden af vandløbet. Efter velkommen og nogle få bemærkninger sang man de to første vers af dåbssangen »Kom dog alle, store, små«, hvorefter ældste Jim Madsen fra Oroville, Californien, holdt åbningsbønnen. Ældste Clark Thorstenson fra Spanish Fork,

Dåbsmøde på Færøerne.

Det første medlem på Færøerne stående mellem to missionærer.

Utah, holdt derefter en kort tale om dåben og dens hellighed og om medlemsskabet i Jesu Kristi Kirke.

Hr. Oddvaldur Ørvarodd og ældste Jim Madsen skiftede til de hvide dåbsklæder i et telt på den modsatte bred og gik ned i det kolde vand til den dåb, der var afslutningen på broder Ørvarodds trofaste bøn, studium og prøver gennem næsten et år. Efter dåben lagde de fire ældster deres hænder på broder Ørvarodds hoved, medens ældste Bryce A. Jackman fra Salt Lake City, Utah, bekræftede ham som medlem og gav ham den Helligånds Gave. Det åndelige møde sluttede med de sidste to vers af dåbssangen og flere andre af Kirkens yndlingssange. Ældste Johnson sluttede med bøn.

Efter mødet blev den medbragte mad velsignet og fortæret af den lille gruppe.

De fire missionærer er meget lykkelige for deres arbejde og venter flere dåbshandlinger i nær fremtid. *C. T.*

Vi kan hertil føje, at siden dette referat blev modtaget, er yderligere broder Ørvarodds hustru og søn blevet døbt i Kirken. *Red.*

København grens sangkor på *pinsetourné*

»Fredag senest 21,30 skal I alle være ved båden for at få en god plads«, sådan lod parolen nogle dage før pinse. Det var optakten til sangkorets pinsetourné i dagene 9. og 10. juni. Og det var ord, vi måtte sande, for der var mange passagerer med båden, der skulle sejle til Aalborg.

Efter en lidt bevæget nats sejlads nåede vi Aalborg lørdag morgen, hvor missionærer og nogle søskende var på kajen for at modtage os.

Turen gik først til kirken for at blive aflastet for rejsegods og blive frisket lidt op. Der var af Aalborg gren arrangeret en tur til forskellige seværdigheder om formiddagen, men grundet træthed hos en del af korets medlemmer blev det kun til et enkelt besøg, og det gjaldt Benediktinerklosteret. Vi vendte tilbage til kirken for at spise og hvile, og så gik turen med bus til Rebild, hvor vi bl. a. så det meget omtalte blokhus. Vi kørte tilbage til Aalborg, hvor vi blev indkvarteret rundt om i byen hos søskende og venner.

Efter et lille hvil blev det tiden for den første koncert. Det var med den som med de to andre koncerter, henholdsvis i Randers og i Aarhus, at vi og måske også vore tilhørere imødeså den med en vis spænding, iblandet glæde; glæde over, at vi igennem sang og musik kunne få lov at tolke en del af evangeliet.

Vi håber, at disse koncerter har bidraget til, at mange rigtig må kunne lære at forstå den lykke og velsignelse, det er at bruge de talenter, vi har fået, på en sådan måde, at det må komme andre tilgode.

Koncert i Randers.

Vi, korets medlemmer, vil altid mindes denne tourné med glæde og stor taknemmelighed mod de søskende og venner, der så beredvilligt modtog os i deres hjem, som var vi en af deres egne. »Vi var trætte, og de gav os hvile — vi var sultne, og de gav os at spise«.

Vi påskønner også de arrangementer, de tre grene havde lavet, for at vi kunne more os sammen og lære hinanden bedre at kende.

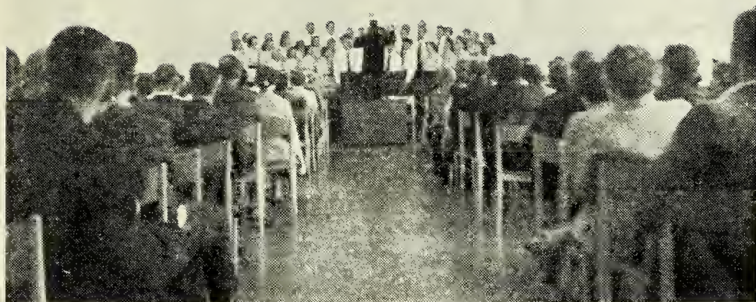
2. Pinsedag havde Aarhus gren arrangeret en dejlig udflugt til Skødshoved. Der morede vi os og legede til hen på eftermiddagen, hvorefter vi tog tilbage, godt solskoldede allesammen. Vi havde sol, indtil vi skulle til Aarhus igen, så fik vi en mægtig regnbyge, der kølede os godt af.

Aarhus nye kirkebygning.

Udflugt til Skødshoved.

Koncert i Aarhus nye kirkebygning.

2. pinsedags aften var det en træt men lykkelig flok, der gik ombord i båden der skulle sejle dem tilbage til København — til hverdagen.

Endnu engang hjertelig tak til enhver, der på en eller anden måde har gjort sit til, at denne tur blev så skøn en oplevelse.

V. V. N.

P. S. For at skaffe midler til hjælp til tournéen afholdt koret den 25. maj i København en yderst vellykket »cirkusfest«. Programmet var tilrettelagt af korets bestyrelse, og der var intet sparet for at få et så afvekslende og righoldigt program som muligt, og det var korets medlemmer selv, der udførte det.

Efter forestillingen spillede orkestret op til dans, og samtidig åbnedes for salg af forfriskninger af alle slags.

»Det var alle tiders bedste fest!«

HUSK AT MELDE FLYTNING!

Hver eneste måned får vi et antal Stjerner retur med påskriften »Flyttet, hvorhen vides ikke« eller »Ubekendt efter adressen«. For at undgå standsning i forsendelsen eller i bedste fald forsinkelse af leveringen, beder vi venligst abonnenter, som *flytter,* om *i god tid* at meddele deres nye adresse.

Abonnenter, som *emigrerer,* bedes meddele os deres adresse i Amerika, *inden* de rejser. Stjernen vil da portofrit blive sendt til den nye adresse.

G. U. F.-*konferencen*

i København den 29. og 30. juni 1957.

Konferencen begyndte lordag den 29. juni kl. 9,10 med funktionærmode i kirken, Priorvej 12. Til indledning viste ældste Lee K. Christensen fra Kobenhavn nogle bedre og billigere undervisningsmetoder, hvorefter forskellige soskende fra hele landet sang og talte. Der var 70 tilstede.

Modet var delt i to dele, og i pausen spiste vi for kr. 3,25 en dejlig frokost, serveret i kirken af K.A.R.s Restauration.

Om eftermiddagen var der bordtennis-konkurrence på græsplænen foran villaen kl. 14. Kl. 16 blev der for kr. 5,00 serveret god middagsmad i K.A.R.s Restauration på Vesterbrogade.

Fra opførelsen af »Joseph Smith — Herrens Profet«.

Kl. 18 begyndte skuespilaftenen i den store festsal i det nye, moderne »Folkets Hus« på Enghavevej. Der opførtes »Joseph Smith — Herrens Profet«, et skuespil i tre dele, spillet af henholdsvis Aarhus gren, Kobenhavn gren og Odense gren. Imellem skuespillets forskellige dele virkede søster Anna Kragh, København, som fortæller. For de 250, der var tilstede, var det en betagende oplevelse at se vor profet levendegjort af de tre personer: Villy Sorensen, Aarhus, Jorgen Ljungstrøm, Kobenhavn, og ældste Marius Christensen, Odense.

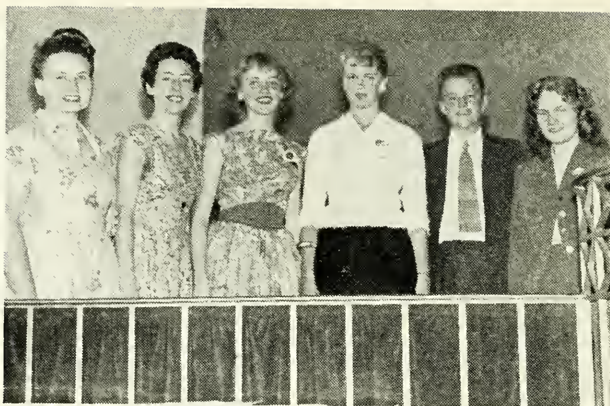
Efter skuespillet var der Guld og Grønt Bal, hvor Københavns udmærkede orkester spillede til dansen. I en pause under ballet var der tre kvarters underholdning ved søskende og missionærer fra de forskellige distrikter i missionen. Af de mange strålende numre kan nævnes »Du er min øjesten«, sunget af den 7-årige Preben Klitgaard fra Aalborg, og der var vist ingen tvivl om, hvor han var fra! Tilstede 275.

Søndag morgen kl. 8,35 var der sekretærmøde, hvor sekretærerne i G.U.F. fik instruktioner. Tilstede 15. Kl. 9,00 afholdtes præstedømsmøde under grenens ledelse.

Kl. 10,20 begyndte formiddagsmødet. 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Villy Sørensen, præsenterede det nye valgsprog, Jakob 4:10: »Søg derfor ikke at give Herren råd, brødre, men derimod at modtage råd af hans hånd. Thi se, I ved selv, at han giver råd i visdom og i retfærdighed og i stor barmhjertighed ved alle sine gerninger«. Derefter var der musik- og tale-konkurrence med deltagere fra hele landet. Tilstede 283.

Kl. 12,05 begyndte vidnesbyrdmødet, hvor 19 stod op og bar deres vidnesbyrd. København grens sangkor medvirkede ved dette møde. Tilstede 164.

Konferencens afsluttende møde begyndte kl. 19. 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Clarence G. Jensen, uddelte belønninger til 38 søstre, og årets Guld-Gleaner, søster Doris Kristensen fra Hjørring, fik sin nål og sit certifikat overrakt af missionspræsident

Deltagerne i tale-konkurrencen.

Holger P. Petersen. Også vinderne fra de forskellige konkurrencer fik deres diplomer overrakt. Vinderne var:

Bordtennis: Olaf Bertelsen, Esbjerg, og Ragna Knudsen, Kobenhavn.

Tale: Annie Jensen og Anna Godtfredsen, begge København, og Inge Nielsen, Aarhus.

Musik: Trio fra Odense, trio fra København, og duet fra Esbjerg.

Efter uddelingen af belonninger horte vi en tale af soster Ora H. Petersen, (findes i sin fulde ordlyd andetsteds i bladet), en tale af broder Jorgen Ringheim, og til slut en tale af missionspræsident Holger P. Petersen. Også ved dette mode medvirkede København grens kor. Tilstede 279.

Bikubepiger synger ved funktionærmødet.

Alle konferencens møder var under ledelse af præsidenten for G.U.F.s hovedbestyrelse i den danske mission, ældste Howard R. Johnson, og under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen. Sangkoret var også under ledelse af ældste Howard R. Johnson.

Vi vil gerne takke ældste Johnson for det store arbejde, han har udført i de ca. 14 måneder, han har arbejdet for G.U.F. Han har gjort et uvurderligt arbejde, som vi ikke kan takke ham nok for. Må Gud velsigne ham i hans fremtidige virke. Ligeledes vil vi gerne takke alle andre, der har medvirket til at gøre Stævnet til den store oplevelse, det har været. *F. V. N.*

Råd til de unge piger

Tale af søster Ora H. Petersen ved G.U.F.-konferencen d. 30. juni 1957.

Unge piger er ens over hele verden, tror jeg. De synes om de samme ting, de nærer uvilje mod de samme ting, de har samme problemer angående penge og unge mænd.

Jeg kan lide at tænke på dem som roser; de er alle forskellige, men har hver sin skønhed på sin egen måde, fordi de alle blev skabt af vor himmelske Fader, og deres mission i livet er at bringe glæde og lykke til andre i verden omkring dem.

Det er en sidste dages helligs piges pligt at være ren i hjerte og sjæl og at vogte sin dyd med sit liv, da hendes selvrespekt skulle betyde alt for hende.

Hendes kronblade er lavet af kærlighed, dyd, ydmyghed, kærlighed til andre, renhed og selvrespekt, så hun må bede til sin himmelske Fader om åndelighed til at hjælpe hende til at bevare disse kronblade friske og skønne.

De unge piger har et stort ansvar, for i Lære og Pagter 29:4 hedder det: »Sandelig siger jeg jer, at I er blevet udvalgt af verden for at forkynde mit evangelium med glæde som med en basuns lyd«.

En ung pige er sommetider uvillig til at lade livets mønster komme ganske normalt og naturligt, hun tænker, at en ridder på en hvid hest vil komme ridende og kræve hende med sin kærlighed. Men livet arbejder som regel ikke på den måde.

Nogle af de unge piger, som endnu er meget unge, begynder at tro, at der ikke findes passende unge mænd, og at hun sikkert vil blive gammel jomfru, hvis hun ikke snart finder en, og hun mener, at hun skulle drage rundt i verden for at søge efter ham, medens hun i virkeligheden burde begynde at se med et charmerende smil på alle de udmærkede unge mænd, der findes rundt omkring hende.

Hun har sandsynligvis slet ikke tænkt på at se efter sin »Romeo« lige om hjørnet, eller i skolen, eller på sit arbejde, eller hvor hun ellers befinder sig. Hvis hun var flink og behandlede de unge mænd omkring sig, som om hun virkelig mente, de var fine, intelligente mennesker, ville det ikke vare længe, før de unge mænd ville prøve på at blive den slags mænd, som de unge piger kan lide, de skal være, og så ville det være tiden til at fortælle dem, hvad hun venter af en ung mand. Og hvis hun er vågen og standhaftig og holder sin standard højt, kan hun blive en missionær og bringe sin ven med i kirken, for Herren lover i Lære og Pagter, 88:78—80: »Lær flittigt, og min nåde skal ledsage jer, så I kan blive mere fuldkomment undervist i evangeliets teori, principper, lære og love og i alle ting, som tilhører Guds rige og er nyttige for jer at forstå«.

Se jer ikke om efter en ung mand, der allerede er fuldkommen. Hjælp ham at udvikle sig til den slags person, I gerne vil have ham til at blive. Find en, der er bøjelig nok til at se og påskønne andres synspunkter foruden sine egne.

Vælg en med de samme grundlæggende egenskaber som dine egne. Kærlighed er en del af livet som et hele, så sidste dages hellige piger må vælge en mand med en god karakter og en sund personlighed for at kunne virkeliggøre de højeste formål med ægteskabet.

Bed derfor til jeres himmelske Fader om vejledning og hjælp til at tage jeres beslutning. Og gift jer ikke uden den sikre følelse, der er inspireret af jeres himmelske Fader.

Vær stolte af, at I er mormoner, gør altid de rigtige ting, således som I ved, det er sandt, og jeres himmelske Fader vil hjælpe jer med jeres problemer.

Jeg siger dette i Jesu Kristi navn. Amen.

Ora H. Petersen.

Det er ved sin karakter, ikke ved sit vid, man skaber sin lykke.

Voltaire.

Hvis du omgås dårlige mennesker, bliver du selv slet.

Menander.

Vort legeme er vor have, og vor villie er gartner.

Shakespeare.

Ikke hvem lidet har, men hvem meget ønsker sig, er fattig.

Seneca.

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for juli og august 1957:

Mon findes kan en kærlighed
som hans, der for os døden led
og fra sit hjem i himlen kom
for os at fri fra syndens dom.

Sangen for *august måned* er:
»*Hver lille fugl*«, nr. 150 i den nye blå sangbog, og nr. 6 i tillæget i den lille brune søndagsskole-sangbog.

GENEALOGISK FORENING

Kun en ringe del af tempelarbejdet for danske søskende udføres af søskende her fra landet. — Langt det meste udføres frivilligt for os af medlemmer af kirken, som bor i templernes nærhed. — De lokale genealogiske foreninger sørger for stedfortrædere til tempelarbejdet, og vi bør være dem taknemlige for det store arbejde, de gør for os. Først udføres der dåb og håndspålæggelse ved stedfortrædere for hver enkelt person på skemaet, så bliver der udført stedfortrædende ordination til det melkisedekske præstedømme for alle mænd, og derefter begavelsen, der også kaldes at gå gennem templet, og er en undervisning i evangeliets højeste lærdomme. — Efter dette foretages besegling af mand til hustru og børn til deres forældre.

Efterhånden som disse handlinger finder sted, afstemples datoerne derfor i de dertil indrettede rubrikker på det skema, som er i templets besiddelse. — Når alt tempelarbejde, som det er muligt at foretage efter skemaet, er udført, bliver skemaet fotograferet til templets arkiv og returneret til Genealogical Society, som noterer alle disse datoer på vedkommende persons kartotekskort, og som derefter, via Missionskontoret, sender skemaet retur til indsenderen. Det foran anførte forudsætter, at det ikke altid er muligt at udføre stedfortrædende tempelarbejde for alle de personer, der er opført på skemaet. Det kan f. eks. skyldes, at en del af de opførte personer lever endnu, eller at der ikke er anført dødsdato for personer, som er døde, og at de derfor betragtes som levende, indtil de er over 100 år gamle. — Sådanne skemaer kommer tilbage til indsenderen med en seddel påhæftet, hvorpå der står, at når nye oplysninger fremkommer eller forekommer om de på skemaet opførte personer, f. eks. at de afgår ved døden, bedes disse oplysninger noteret på skemaet, som så indsendes påny ad de sædvanlige kanaler (via Missionskontoret), så tempelarbejdet kan udføres for den eller de personer, som er døde i mellemtiden.

Foretager indsenderen sig intet, hviler skemaet i Genealogical Society's arkiv, indtil de opførte personer er over 100 år gamle, så tager Genealogical Society sig af det fornødne.

Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse.

KREDSLÆRERNES BUDSKAB

Verdens ugudelige tilstand

Formål: At påvise, at det ikke er rigtigt eller retfærdigt at holde Gud ansvarlig for verdens ugudelige tilstand.

»Thi der er ikke noget, der er godt, uden at det kommer fra Herren, men det onde kommer fra djævelen«. (Omni 25).

Der er to styrker i verden — godt og ondt. Alt, hvad der er godt, er det blevet fortalt os, kommer fra Gud, og alt, hvad der er ondt, fra Satan. Fra begyndelsen har mennesket været udsat for disse to indflydelser — på den ene side kærlighedens og barmhjertighedens, der udgår fra Gud, og på den anden side djævelens ånd, som fostrer had, misundelse og begær. Mange indviklede spørgsmål kan besvares, dersom vi gennemtænker denne klare og tydelige udtalelse fra Mormons Bog. Af den forstår vi, at Gud ikke er ansvarlig for den i verden herskende ugudelighed og ondskab. Vi lever ganske vist i omgivelser, hvor både det gode og det onde er tilstede i den hensigt, at vi selv kan vælge det ene eller det andet, thi det er en nødvendig del af dette jordeliv, men Herren afstedkommer ikke det onde, er ikke ophavsmand til ugudelighed.

Nogle spørger: »Hvorfor tillader Gud, at der føres krig mellem jordens nationer? Hvorfor tillader Gud alle former for ugudelighed og fordærvelse at blive ved med at eksistere i verden?« Gud tillader disse ting, fordi han ikke tvinger mennesker til at leve retskaffent. Hvor gerne han end kunne lide at se hele menneskeheden leve ædelt og retskaffent, så er det ikke Guds plan at tvinge menneskets sind og vilje. Mennesket er ophavsmanden til krig. Mennesket tilvejebringer al den ugudelighed, som eksisterer i vor midte, fordi det udøver sin handlefrihed.

Nogle mennesker lægger skylden på Gud for den sorg og bitterhed, der kommer ind i deres liv. Det er ikke rigtigt at gøre det. En stor del af de lidelser og sorger, vi har, er skabt af os selv. Når vi bryder naturens love, må vi lide under naturens straffe. Når vi ikke adlyder Guds bud og befalinger, må vi tage de uundgåelige følger. Når vi antager som en kendsgerning, at hvert menneske har fået sin handlefrihed, lad os da stræbe efter at modstå det onde og med beslutsomhed holde os til Guds veje, for deri ligger i sandhed lykken, både her og herefter.

Vi hører ofte denne udtalelse: »Verden er god nok, det er menneskene, der er noget i vejen med«. Og det er sandt. De fysiske træk i verden er smukke at se på, men menneskene gør dette skønne sted, som Gud har beredt for os, grimt, fordi det (mennesket) lytter til Satans lokkemidler.

Men retten vil til sidst sejre over uretten. Dyden vil vinde sejr over lasten. Denne kendsgerning gør lidelser og overvindelse af vanskeligheder til noget, der er værdigt og herligt. På denne måde gøres frem-

gang til en mulighed. Hvert eneste menneske har evnen til, hvis han beslutter sig dertil, at indrette sit liv i overensstemmelse med retfærdighed og høste de velsignelser, der flyder deraf.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

Vrede

»......enhver, som bliver vred på sin broder, er skyldig for domstolen«. (Matt. 5:22).

Menneskelige tilbøjeligheder leder os til at dømme os selv mindre strengt, end vi dømmer vore medmennesker. Husk, at vi vil blive dømt efter det samme mål, hvormed vi dømmer andre.

Jesus overførte disse lærdomme til vort daglige liv. Vrede, en fjende af en sund personlighed, er en folelse, som de fleste af os daglig nærer. Den virker som en lumsk sygdom, odelæggende for sunde, mentale funktioner. Fordøjelsen svækkes, klar tænkning bliver omtåget. Smitte er karakteristisk for den. Vær vred, og Deres vrede bliver gengældt med interesse.

Jesus interesserede sig ikke så meget for retfærdiggørelsen af vreden som for dens skadelige virkninger på dem, som overgiver sig til den. Vrede efterlader dårlige virkninger, enten årsagen til den er retfærdig eller ej. Det er rigtigt, at Jesus udviste harme, men ikke over ubetydelige, personlige uretfærdigheder. Ved det sidste påskemåltid blev han vred over, at disciplene trættedes om, hvem der skulle være den største. Det var ved den lejlighed, at Jesus demonstrerede den rettte måde at vise sin retfærdige harme på. Han, Mesteren, vaskede deres fødder. Ingen vrede og hårde ord kunne have været så effektive. Irettesættelsen blev gjort i en Faders Ånd, som bekymrede sig over, at han måtte rette skadelige holdninger. Personligheden består af små vaner. Faren ved at have den vane at blive vred, ligger i dens voldsomhed og hyppige forekomst.

Det er vort problem, hvorledes vi skal behandle denne skadelige egenskab. Undertrykkelse deraf er ikke losningen. En ydre kontrol efterlader en indre forstyrrelse. Et studium af de situationer, der fremkalder vreden, skulle kunne hjælpe med til at skabe en ny holdning over for vore medmennesker. Moderne psykologer er enige om, at der ikke findes nogen bedre metode end den, Jesus lærte os. Han lærte os, at vi skulle fortrænge vreden med en gavnligere følelse, erstatte vrede med kærlighed. »Elsk dine fjender«. — Som offer for et ondskabsfuldt had blev Jesus korsfæstet, men han ønskede ikke at gore gengæld. Med en kærlighed, der er karakteristisk for en forstående Fader, sagde han: »Tilgiv dem, thi de ved ikke, hvad de gør«.

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN

FØDSELSDAGE:

SILKEBORG: Den 13. august fylder broder Jens Carl Morten Carlsen 70 år. Hjertelig til lykke!

ESBJERG: Den 28. august fylder broder Chr. M. Christiansen 60 år. Hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Søster Jytte Christensen, datter af Marius og Ellen Christensen, tidligere København, nu Salt Lake City, Utah, har den 14. juni indgået ægteskab med David Houghton. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Søster Birthe Wagner, tidligere Aalborg, viedes den 21. juni i Salt Lake Templet til Dean H. Ashby, tidligere missionær i den svenske mission. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Søster Gudrun Pedersen, tidligere Esbjerg, viedes den 24. juni i Salt Lake Templet til Joseph R. Johnston. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Amager gren: Fredag den 7. juni viedes på Københavns rådhus 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Villy Sørensen, til søster Jenny Lauridsen, Amager gren. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Københavns gren: Torsdag den 11. juli viedes på Københavns rådhus broder Flemming Hall, rådgiver i grensforstanderskabet, til søster Ellen Ganneskov. Den 18. juli viedes det unge par i templet i Schweiz. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup

Lørdag den 15. juni viedes på rådhuset i Aarhus Stjernens tidligere repræsentant, søster Henny Marie Pedersen til broder Poul-Erik Sørensen. Efter vielsen var der reception i festsalen i Aarhus grens nye kirkebygning med over 100 personer tilstede. Stjernen ønsker det unge par hjertelig til lykke!

Sølvbryllup i U.S.A.: Broder og søster Julius Andersen, tidligere København, nu Salt Lake City, har fornylig fejret deres sølvbryllup. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Nyt fra U.S.A.: Søster Birthe Kate Larsen, født Gwinner, gift med Poul Larsen, Los Angeles, California, har den 11. juni fået en datter i København. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, søster Vodas Nielsen, sender fra sit hjem i Riverside, California, de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark.

DÅBSHANDLINGER

KØBENHAVN:
2. juni:
Karin Hildebrandt Jensen, døbt af ældste Robert L. Quaney, håndspålæggelse af ældste Arne Foss Jensen.

FÆRØERNE (København gren):
15. juni:
Oddvaldur Ørvarodd, døbt af ældste James P. Madsen, håndspålæggelse af ældste Bryce A. Jackman.

ODENSE:
26. maj:
Flemming Thomsgaard Laursen, døbt af ældste Marius Christensen, håndspålæggelse af ældste Julius R. Madsen.

HJØRRING:
19. maj:
Oscar Frederik Jensen, døbt af ældste Reed Thomas, håndspålæggelse af ældste Karl P. Woolsey.

Alma Elfrida Hansen Jensen, døbt af ældste Norris K. Arnold, håndspålæggelse af ældste Karl P. Woolsey.

ESBJERG:
24. maj:
Holger Ravn, døbt af ældste Byron Rasmussen, håndspålæggelse af ældste Cal J. Andreasen.

1. juni:
Hermy Johanna Jacobsen Asmussen, døbt af ældste Juel D. Gregersen, håndspålæggelse af ældste Keller Dale Despain.

Mary Asmussen, døbt af ældste Juel D. Gregersen, håndspålæggelse af ældste Keller Dale Despain.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

VELSIGNELSER:

RANDERS: 2. juni: Martin Laursen og Helga Jensen Laursens datter, Anette Lona Laursen, velsignet af broder Alex Nielsen.

ORDINATIONER:

KØBENHAVN: 19. maj: Christian Ringheim ordineret til diakon af broder Jørgen Ringheim.

Erhardt William Toft ordineret til præst af broder Villy Sørensen.

26. maj: Kaj Herluf Petersen ordineret til diakon af broder Niels Johansen.

HERNING: 19. maj: Carl Evald Christensen ordineret til diakon af ældste Royle E. Johnson.

9. juni: Henry Martinus Olsen ordineret til diakon af ældste Royle E. Johnson.

Verner Sørensen ordineret til lærer af ældste Royle E. Johnson.

AALBORG: 21. april: Henry Christian Haupt ordineret til ældste af missionspræsident Holger P. Petersen.

Rettelse: København: I sidste nummer meddelte vi, at broder Marius Antonsen den 14. april blev ordineret til diakon. Dette er en beklagelig fejltagelse, idet broder Antonsen blev ordineret til *lærer.*

EMIGRATIONER:

AALBORG: Den 22. maj er Villy Elenius Sørensen, Anna Marie Cecilie Sorensen, John Arles Sørensen og Per Arles Sorensen emigreret til Logan, Utah.

AARHUS: I maj måned er Armann Lauritsen, Jenny Jensen Nielsen Lauritsen, John Nielsen Lauritsen og Rudi Lauritsen emigreret til Vancouver, Canada.

Den 22. maj er Elo Harald Poulsen, Anna Hedvig Sørensen Poulsen, John Engfeldt Poulsen og Palle Engfeldt Poulsen emigreret til Upland, Californien.

KØBENHAVN: I april måned er Rita Classen emigreret til Brigham City, Utah.

DØDSFALD:

AALBORG: Den 16. maj døde soster Inger Marie Andersen Madsen, 78 år gammel. Æret være søster Madsens minde!

ESBJERG: Lørdag den 22. juni, på sin guldbryllupsdag, døde søster Ane Pedersen, 73 år gammel, og blev begravet fra kirken i Rolfsgade torsdag den 27. juni. Æret være søster Pedersens minde!

KØBENHAVN: Torsdag den 27. juni døde broder Hans Jensen Arlington,84 år gammel, og blev begravet fra kirken på Priorvej den 3. juli. Æret være broder Arlingtons minde!

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med »Stockholm« fra New York er følgende missionærer den 11. juli ankommet til den danske mission:

Vernon Kay Bird fra Idaho Falls, Idaho, beskikket til at arbejde i Randers.

Garth Le Roy Sorensen fra Scipio, Utah, beskikket til at arbejde i Kobenhavn.

Spencer Beal Greer fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Silkeborg.

Kenneth Willard Skousen fra Mesa, Arizona, beskikket til at arbejde i København.

Carlo Dean Klitgaard fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg.

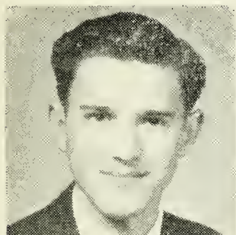
J. Marion Nielsen fra Payson, Utah, beskikket til at arbejde i Sønderborg.

Norman J. Hanson fra Roosevelt, Utah, beskikket til at arbejde i Odense.

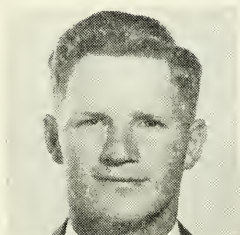
J. Chad Thorderson fra Cleveland, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Leonard Nelson Burton fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i København.

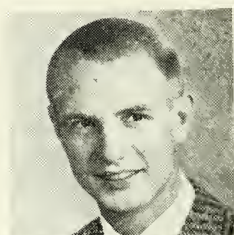
Vi byder de nye missionærer hjertelig velkommen til den danske mission!

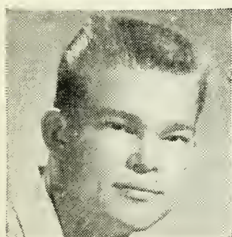
Vernon K. Bird.

Garth L. Sorensen.

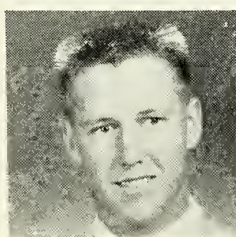
Spencer B. Greer.

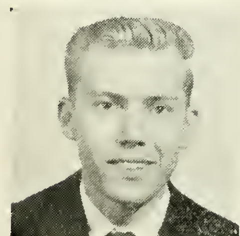
Kenneth W. Skousen.

Carlo D. Klitgaard.

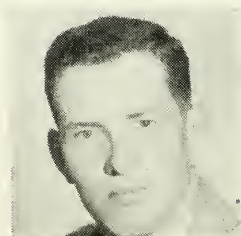
J. Marion Nielsen.

Norman J. Hanson.

J. Chad Thorderson.

Leonard N. Burton.

MISSIONÆRFORFLYTTELSER:

14. juni: Dougas Fonnesbeck fra København til Kolding.
19. juni: Severin Sorensen fra Amager til Roskilde.
24. juni: Phillip Andersen fra Slagelse til Amager.
A. Bruce Knudsen fra Slagelse til Amager.
Kent Christoffersen fra Amager til Roskilde.
29. juni: Darlene Petersen fra Esbjerg til Kobenhavn.
1. juli: Gary E. Andersen fra Amager til Odense.
Julius R. Madsen fra Odense til Amager.
Don Barg fra Vejle til Randers.
Garth Johnson fra Randers til Vejle.
3. juli: LaWayne Christensen fra Aarhus til Aalborg.
Tove Jorgensen fra Aarhus til København.

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

15. juni: Louis og Bernice Madsen fra Salt Lake City efter sidst at have arbejdet i Kolding.

29. juni: Thora Petersen fra Provo, Utah, efter sidst at have arbejdet i Kobenhavn.

Helen Lamprecht fra Blackfoot, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.

3. juli: Margaret R. Andersen fra Grover, Wyoming, efter sidst at have arbejdet i Aarhus.

Bernice og Louis Madsen.

Thora Petersen.

Helen Lamprecht.

Margaret R. Andersen.

KLOSTERTRYKKERIET